

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה זַטָּה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֶכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃
 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיֵּשֶׁב הַיָּם לַפְּנוֹת
 בִּקְרֹ לָאֵיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר
 יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃
 וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פְּרָעָה

הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אַחֲרָי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַבֵּשׁ בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם זָמָּה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם וַיִּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם׃
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רִמָּה בַיָּם
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אֲבִי וַאֲרַמְמָנְהוּ
 עֲשֵׂי וְזָמַרְתָּ יְהוָה לִי כִי מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַיִּזְכְּלוּ יְרֵה בַיָּם וּמִבְּחֹר
 עֲשֵׂי טַבְעוֹ בַיָּם סוֹף תַּהֲמֹת יְכַסֶּימוּ יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־
 אֲבָן יְהוָה תַּרְעֵץ אוֹיֵב יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְכֹחַ יְמִינֶךָ
 וְכָרַב גְּאוֹנֶךָ תַּהַרְסֵם קַמִּיד תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ פִקֵּשׁ׃
 וּבְרוּחַ אַפְיֶךָ נִשְׁרַמוּ מַיִם נִשְׁבְּרוּ כְמוֹ־נֶד
 גְּזֵלִים קָפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבֵּי־ם׃ אָמַר אוֹיֵב אַרְדָּף אֲשִׁיג
 אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי׃ אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי׃
 צִלְלוּ פְעוֹפֶרֶת בְּמַיִם צִלְלוּ פְעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
 אֲדִירִים מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
 נְטִיתִי יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ׃ נְטִיתִי יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ׃
 גְּהִלַּת בְּעֻזְךָ אֶל־גְּוֵה קִדְשֶׁךָ׃ גְּהִלַּת בְּעֻזְךָ אֶל־גְּוֵה קִדְשֶׁךָ׃
 אֲחִי יִשְׁבִּי פִלְשֵׁת׃ אֲחִי יִשְׁבִּי פִלְשֵׁת׃
 אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רַעַד אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רַעַד
 תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אִמְתָּה׃ תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אִמְתָּה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה זַטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֶכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃
 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיֵּשֶׁב הַיָּם לַפְּנוֹת
 בִּקְרֹ לָאֵיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר
 יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃
 וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פְּרָעָה
 הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם עַד־אַחֲרָי׃
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַבֵּשׁ בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֲמָּה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם׃
 וַיִּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם׃
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רִמָּה בַיָּם
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אֲבִי וַאֲרַמְמָנְהוּ
 עֲשֵׂי וְזָמַרְתָּ יְהוָה לִי כִי מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַיִּזְכְּלוּ יְרֵה בַיָּם וּמִבְּחֹר
 עֲשֵׂי טַבְעוֹ בַיָּם סוֹף תַּהֲמֹת יְכַסֶּימוּ יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־
 אֲבָן יְהוָה תַּרְעֵץ אוֹיֵב יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְכֹחַ יְמִינֶךָ
 וְכָרַב גְּאוֹנֶךָ תַּהַרְסֵם קַמִּיד תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ פִקֵּשׁ׃
 וּבְרוּחַ אַפְיֶךָ נִשְׁרַמוּ מַיִם נִשְׁבְּרוּ כְמוֹ־נֶד
 גְּזֵלִים קָפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבֵּי־ם׃ אָמַר אוֹיֵב אַרְדָּף אֲשִׁיג
 אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי׃ אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי׃
 צִלְלוּ פְעוֹפֶרֶת בְּמַיִם צִלְלוּ פְעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
 אֲדִירִים מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
 נְטִיתִי יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ׃ נְטִיתִי יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ׃
 גְּהִלַּת בְּעֻזְךָ אֶל־גְּוֵה קִדְשֶׁךָ׃ גְּהִלַּת בְּעֻזְךָ אֶל־גְּוֵה קִדְשֶׁךָ׃
 אֲחִי יִשְׁבִּי פִלְשֵׁת׃ אֲחִי יִשְׁבִּי פִלְשֵׁת׃
 אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רַעַד אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוּ רַעַד
 תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אִמְתָּה׃ תִּפְּלַ עֲלֵיהֶם אִמְתָּה׃

וּפְחַד	בְּגִלְלָהּ וְרוּעָה יִדְמוּ כְּאֶבֶן	עַד-
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה	עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ	עַד-
קָנִיתִי:	17. תִּבְאָמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר גִּזְלוֹתַיךְ	מִכּוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה	מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנֵנוּ	
יִדְיָךְ:	18. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:	19. כִּי
כֹּאֲ סוֹס פְּרָעָה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם	וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִי	
הַיָּם	וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:	

ותקומו מרים הגביאה אחות אהרן את התקן בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ²² ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר וכל מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה וילצו העם על משה לאמר מה גשתה ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישכך אל המים וימתקו המים שם שם כל זקן ומשפט ושם גסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל זקיו כל המזלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אנני יהוה רפאך ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ⁽¹⁶⁾ ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ² וילצו וילצו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ³ ויאמרו אלהם בני ישראל מיתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כיהוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דברי יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתו אם לא: ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום | יום: ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי ^{תלנו} תלנו עלינו: ⁸ ויאמר משה בתת יהוה

ותקומו מרים הגביאה אחות אהרן את התקן בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ²² ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר וכל מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה וילצו העם על משה לאמר מה גשתה ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישכך אל המים וימתקו המים שם שם כל זקן ומשפט ושם גסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל זקיו כל המזלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אנני יהוה רפאך: ²⁷ ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ⁽¹⁶⁾ ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ² וילצו וילצו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ³ ויאמרו אלהם בני ישראל מיתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כיהוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ⁴ ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דברי יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתו אם לא: ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום | יום: ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי ^{תלנו} תלנו עלינו: ⁸ ויאמר משה בתת יהוה

לְכֶם בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֶּקֶר לְשֹׁבַע
בְּשֹׁמֵעַ יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו
וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: ⁹ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קָרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: ¹⁰ וַיְהִי כַדְבַר
אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְתְּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בַעֲנָן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹² שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוֹנֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ
בָשָׂר וּבַבֶּקֶר תִּשְׁבְּעוּ־לֶחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: ¹³ וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה
וּבַבֶּקֶר הִיטָה שֹׁכְבַת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: ¹⁴ וַתַּעַל
שֹׁכְבַת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחֹסֶפֶס דָּק
כַּכֶּפֶר עַל־הָאָרֶץ: ¹⁵ וַיֵּרְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מֵה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם לֶאֱכֹלָהּ: ¹⁶ זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר
לְגִלְגָּלֹת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בָּאָהֶלוּ תִקְחוּ:

¹⁷ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט:
¹⁸ וַיִּמְדוּ בַעֲמֹר וְלֹא הַעֲדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט לֹא
הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוּ לְקַטֹּו: ¹⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
אִישׁ אֶל־יִתְרֹ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר: ²⁰ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה
וַיִּתְּרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: ²¹ וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
אִישׁ כְּפִי אָכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס: ²² וַיְהִי | בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּו לֶחֶם מִשָּׁנָה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאָחֵד וַיִּבְאוּ
כָּל־נְשֵׂי־הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: ²³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא
אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה שָׁבַתוֹן שְׁבַת־קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחַר
אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בַשָּׁלוּ
וְאֶת כָּל־הָעֲדִיף הַנִּיחּוּ לְכֶם לְמִשְׁמַרְתְּ עַד־הַבֶּקֶר:
²⁴ וַיִּנְיִחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
הַבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הִיטָה בּוֹ: ²⁵ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלָהוּ
הַיּוֹם כִּי־שָׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ
בַשָּׂדֶה: ²⁶ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֶהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
לֹא יְהִי־בּוֹ: ²⁷ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעַם
לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ: **ו**ַיֹּאמֶר יְהוָה: ²⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכָה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

לְכֶם בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בַּבֶּקֶר לְשֹׁבַע
בְּשֹׁמֵעַ יְהוָה אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו
וְנַחְנוּ מָה לֹא עָלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יְהוָה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֶל כָּל עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קָרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם וַיְהִי כַדְבַר
אַהֲרֹן אֶל כָּל עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר
וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בַעֲנָן

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלוֹנֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ
בָשָׂר וּבַבֶּקֶר תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת הַמַּחֲנֶה
וּבַבֶּקֶר הִיטָה שֹׁכְבַת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה וַתַּעַל
שֹׁכְבַת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחֹסֶפֶס דָּק
כַּכֶּפֶר עַל הָאָרֶץ וַיֵּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מֵה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם לֶאֱכֹלָהּ זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עֹמֵר
לְגִלְגָּלֹת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בָּאָהֶלוּ תִקְחוּ

וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט
וַיִּמְדוּ בַעֲמֹר וְלֹא הַעֲדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט לֹא
הִחְסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוּ לְקַטֹּו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
אִישׁ אֶל יִתְרֹ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה
וַיִּתְּרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
אִישׁ כְּפִי אָכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּו לֶחֶם מִשָּׁנָה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאָחֵד וַיִּבְאוּ
כָּל נְשֵׂי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא
אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה שָׁבַתוֹן שְׁבַת־קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחַר
אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בַשָּׁלוּ
וְאֶת כָּל־הָעֲדִיף הַנִּיחּוּ לְכֶם לְמִשְׁמַרְתְּ עַד־הַבֶּקֶר
וַיִּנְיִחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
הַבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא הִיטָה בּוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלָהוּ
הַיּוֹם כִּי־שָׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ
בַשָּׂדֶה שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֶהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
לֹא יְהִי בּוֹ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן־הָעַם
לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכָה
מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי

29 ראו כי יהיה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל-יצא איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו העם ביום השביעי: 31 ויקראו בית ישראל את-שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש: 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתכם למען | יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתכם: 34 כאשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען: 36 והעמר עשרית האיפה הוא:

פרק (17) ויסעו כל-עדת בני ישראל ממדבר-סין למסעיהם על-פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשותת העם: 2 וירב העם עם-משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה-תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה: 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת-בני ואת-מקני בצמא: 4 ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: 5 ויאמר יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטף אשר הכית בו את-היאר קח בידך והלקת: 6 הנני עמד לפניך שם | על-הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על-ריב | בני ישראל ועל נסתם את-יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם-אין:

פרק (18) ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: 8 ויאמר משה אל-יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומטה האלהים בדי: 9 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: 10 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: 11 וידי משה כבדים

ראו כי יהיה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתכם כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטף אשר הכית בו את היאר קח בידך והלקת הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בדי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים

וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׂימוּ תַחְתּוֹ וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וַאֲהָרֹן וְחֹזֵר
תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה
עַד־בֹּא הַשָּׁמַשׁ: ¹³וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֵק וְאֶת־
עַמּוֹ לְפִי־חָרָב:

פסוקים ¹⁴וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בְּסֵפֶר
וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶמְחֶה אֶת־זְכָר עַמְלֵק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: ¹⁵וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה |
¹⁶נָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶף זֶה מִלְחָמָה לִיהוָה בְּעַמְלֵק
מִדֶּר דָּר:

ויקחו אבן וישׂימו תחתיו וישׁב עליה ואהרן וחזר
תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה
עד בא השמש ויחלשׁ יושׁע את עמלק ואת
עמו לפי חרב

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושׂים באזני יושׁע כי מוחה אמחה את עמלק
מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה |
נסי ויאמר כי יד על כסׁ יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר